

30. Aargang N°. 11.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. Juni 1930.

TJENESTENS TILRETTELÆGNING.

Et Møde og en Resolution.

Da vi paany fik indført de Tjenestetidsregler, som Trafikminister Stensballe med et Penestrog bragte ud af Verden i 1927, saa Personalet med Tillidsfuldhed og Tak hen til det nye social-radikale Ministerium Stauning, fordi dette saa rask skred til at gøre den i 1927 mod Tjenestemændene forøvede Uret god igen. Lokomotivmændene saa med Fortrøstning hen til Resultatet af denne hurtigt gennemførte Retfærdighedshandling og ventede ret selvfølgelig, at der vilde vise sig Resultater paa Arbejdsordningen, altsaa paa det vi i daglig Tale kalder Kørselsfordelinger.

Der skete imidlertid intet i den Henseende ved Køreplansskiftet i Oktober, og dette fandt Personalet sig i med sædvanlig engleblid Taalmodighed ud fra den Forudsætning, at der skal Tid til alt og fordi man vidste, at der manglede Personale. Nu er Vinterhalvaaret gaaet og Rigsdagen har behandlet Normeringslovforslaget og der er udnævnt en Del Lokomotivførere, men det Antal, der gennemførtes paa Tinge, blev jo ikke det Antal, som Generaldirektoratet mente var nødvendigt, maaske dette har sin Andel i det der nu passerer, thi de Kørselsfordelinger, der nu iværksættes, er af en saadan Karakter, at Lokomotivpersonalet, foreløbig paa Godsbanegaarden, har rejst sig i harmfyldt Protest mod de mod Personalets Indsigelse gennemførte Arbejdsfordelinger.

I den Anledning havde Gb. Afdelinger samkaldt til et Møde Lørdag den 31. Maj — til hvilket Møde Forretningsudvalget var indbudt

— for at raadslaa om hvilke Foranstaltninger, man eventuelt maatte gribe til. Den i Forhold til Tjenestefriheden ret store Forsamling gav kraftige Udtryk for den herskende Utilfredshed.

Utilfredsheden tog Sigte paa de Embedsmænd, der har som Opgave at tilrettelægge Arbejdsfordelingerne, og Forsamlingens Opfattelse var den, at de med den Magt, der var lagt i deres Hænder, søgte at sabotere Arbejdstidsreglerne ved at gennemføre disses Bestemmelser paa inhuman Maade, saaledes at Tjenestemændene fejlagtig vilde rette deres Harme mod den siddende Regering. Det skal ikke lykkes de Herrer at lægge Ansvarret andre Steder hen end hvor det virkelig skal være. De aabenbare en manglende Forstaaelse af, at selv om Tur er tilrettelagt efter alle Kunstens Regler, kan den være inhuman — som daværende Trafikminister Hassing-Jørgensen sagde. Og det er rigtigt. Men hvad skal Personalet foretage sig, naar Forholdet er saaledes at de Tjenestemænd, der tilrettelægger Tjenesten, aabenbarer en fuldkommen Mangel paa Indsigt i, hvad der er forsvarligt eller uforsvarligt. Den daglige Kontortjeneste, de udfører fra 9—16, giver dem ingen Forstand paa dette, og naar det saa ved Forhandling med en Maskinbestyrer, der er lige saa uforstaaende, viser sig, at de ingen berettigede Ønsker vil imødekomme, maa der reageres paa en eller anden Maade.

Forhandlingerne sluttede med, at Mødet vedtog følgende Protestresolution:

»Dansk Lokomotivmands Forenings Godsbanegaardsafdelinger 1 og 2 forsamlet til Møde den 31. Maj 1930 i Selskabslokalerne, Valde-

marsgade Nr. 8, udtaler sin skarpeste Protest mod de i 1. Distrikt iværksatte Kørselsfordelinger af 15. Maj d. A. for Godsbanegaardens Lokomotivpersonale, samt udtaler sin Harm over, at man — efter at der under den socialdemokratiske Trafikminister er gennemført forbedrede Tjenestetidsregler — har tilrettelagt Tjenester af en saadan Beskaffenhed, at de virker nedbrydende og overanstrengende.

Man udtaler sin Beklagelse over, at Distriktet synes at savne Forstaaelse af Lokomotivtjenesten og udtaler Haabet om, at Generaldirektøren, naar Kørselsfordelingerne forelægges ham, vil vise Personalet mere Forstaaelse og yde det Retfædighed.

Man maa kræve en *snarlig* Ændring af de fleste Ture, og samtidig nedlægge man en energisk Indsigelse mod, at der paalægges Personalet mere end 8 Timers Tjeneste paa de særlig om Sommeren stærkt overhede S Lokomotiver, og man maa fralægge sig Ansvar for eventuelle Uheld, som maatte forefalde i længere Tjenesteperioder end foranførte.

Forsamlingen protesterer endvidere mod den inhumane Tillettelægning af Kørselsfordelingerne og maa man af Sikkerhedshensyn kræve, at der lægges sund menneskelig Forstaaelse for Dagen paa dette for Publikum og Personalet saa vigtige Omraade.

Mødet udtaler sin sikre Forvisning om, at der *snarest* vil blive truffet Foranstaltninger til, at der gennemføres betryggende Arbejdsforhold.

Resolutionen vedtoges *enstemmig*.

Det maa ogsaa snart være paa Tide at Tjenestetidsnormerne indrettes saaledes, at det kørende Personales Tjenestetimers Antal i hvert Fald ikke er større end det stationære Personales. Dette meningsløse Forhold er der flere Gange blevet gjort opmærksom paa, men endnu er det ikke lykkedes at faa det ændret, trods det, at der nu synes at være gaaet et Lys op for nogle af vore højere Tjenestemænd om at der er noget galt her.

Vi venter at baade de Forhold, Resolutionen tager Sigte paa og det sidstnævnte Forhold ret omgaaende vil blive rettet.

STUDIEKREDSARBEJDET PAA FERIEHJEMMET

Den 21. Maj mødte for første Gang i Forningens Historie 24 Medlemmer for at deltage i Studiekredsarbejde. Hvis Medlemmerne spørger om, hvad der forstaaes ved Studiekreds kan vi bedst gengive det ved at citere et Par Brudstykker af en af Arbejdernes Oplysningsforbund udsendt Piece »Studiekredse, deres Betydning og Arbejdsmaade«.

Hvad er da en Studiekreds?

Studiekredsen er en særlig Form for Oplysningsarbejde, hvis egentlige Væsen maaske lettest kan forklares ved først at nævne, hvad den *ikke* er.

Studiekredsen er ikke en *Foredragsrække*, hvor Deltagerne møder for blot at lytte til, hvad en mere indsigtfuld har at fortælle om et bestemt Emne, valgt enten af Deltagerne eller af Foredragsholderen. I Studiekredsen er alle Deltagerne paa en Gang Tilhørere og Foredragsholdere. Studiekredsen er ikke en *Skole*, hvor visse Myndigheder har sammensat en Række Undervisningsfag, som Eleverne antages at have Gavn af at lære, enten de føler Interesse for dem eller ej.

Studiekredsen er ikke nogen *Diskussionsklub*, hvis Formaål er at øve Medlemmernes Talefærdighed som en Sport, hvor det kommer an paa at »faa Ret«. Erasmus Montanus, der kunde bevise, at Morlille var en Sten og bagefter bevise hende levende igen, var oplært i den Tids bedste Diskussionsklub, nemlig Universitetet. Men vi har ikke Brug for Erasmus Montanus'er.

Studiekredsen er endelig heller ikke blot en *Forcning*, der paatager sig at skaffe sine enkelte Medlemmer Bøger, Rum eller Fred til at læse i.

Den rigtige Studiekreds.

Den rigtige Studiekreds er noget for sig. Den har sin egen Aand, sin egen Metode, eller maaske snarere sine egne Metoder.

Den er en Kreds af Mennesker, 5, 10 eller 15, som beslutter sig til i Fællesskab at studere et bestemt Emne. Den er en folkelig Form for Oplysning og har intet med Universitetsstudium at gøre. Studiekredsen er et *Redskab* for den, som vil lære noget, et Hjemsted for aandelig Træning, for Glæde og Morskab.

Studiekredsen støtter sit Arbejde paa Bogen. Men det fordrer Anspændelse at læse Bøger og især Bøger af socialt, politisk, økonomisk og historisk Indhold. Der hører Kunst til at læse en Bog paa samme Vis, som der kræves Kunstsans for at forstaa et Maleri. Og her er det, at Studiekredsen kan være til Hjælp. Naar flere læser samme Bog og bagefter taler sammen om den, faar de mere ud af den end ved Enelæsning. Paa dette Arbejdsfællesskab bygger Studiekredsen; den udvikler Kammeratskabet og giver Deltagerne Lyst til at gaa i Kast med Problemer paa egen Haand.

Studiekredsen er Tankens Fristed.

Emnerne belyses, begrundes, uddybes, endeven- des, og bringes paa ret Køl igen. Men Studiekredsen skal som sagt ikke være en Diskussionsklub, hvor man sætter Rævefælde for en Modpart. Der maa være gensidig Hjælpsomhed og kammeratlig Tone i Studiekredsen. Den vældige Udbredelse, Studiekredsen i de senere Aar har faaet, hænger i særlig Grad sammen med denne Arbejdsforms Bøjelighed og Tilpasningsevne. En Studiekreds kan dannes af en gammel Venne- og Familiekreds. Den kan dannes af Arbejdskammerater, den kan dannes indenfor Ungdomsforeninger, faglige, politiske, kooperative Foreninger, den kan finde Plads indenfor Skolens, Aftenskolens og Højskolens Undervisningsrammer.

Hvorledes oprettes en Studiekreds?

Den, som vil paatage sig at danne en Studiekreds, maa indenfor en af de Organisationer, han tilhører, eller indenfor vedkommendes Bekendtskabskreds samle 10—15 Deltagere, som kan enes om i Fællesskab at sætte sig ind i et bestemt Emne. Paa et forberedende Møde maa 1) dette Emne nøjere fastslaaes, 2) en Studiekredsleder vælges, 3) Mødested og Mødetid for Sammenkomsterne bestemmes og 4) Foranstaltninger træffes til Fremskaffelse af de nødvendige Bøger og Vejledninger.

Af foranstaaende vil man kunde forstaa hvad en Studiekreds er.

Der mødte som anført 24 Medlemmer for at deltage i dette Arbejde i to Studiekredse, en for praktisk Tillidsmands Virksomhed og en i Samfundslære. Studiekredsledere var henholdsvis C. M. Christensen og Sekretær Oluf Bertolt fra Arbejdernes Oplysningsforbund. Efter Middagsspisningen, under hvilken der blev budt Velkommen til Arbejdet og tillige sunget nogle Sange (Sangbøger var uddelt), blev der holdt et Foredrag af Bibliotekar Haugstrup, Kb., om »Vore offentlige Biblioteker og deres Virksomhed«. Foredraget blev ledsaget af Lysbilleder.

Dagen efter begyndte Studiekredsene deres Arbejde Kl. 9,00, men forinden Arbejdet samledes begge Kredses Deltagere og Ledere for i Fællesskab at indlede Dagens Arbejde med en Sang.

Timeplanen var daglig saaledes: 9—10,20, 10,40—12,00 og fra 14,40—17,40.

Den første Dag var der Foredrag af Kontorchef Lunn om »Personaluddannelse« Kl. 14,00, anden Dag Kl. 14,00 Foredrag af Kontorchef Thalbitzer om »Statstjenestemandsstillingen«, tredje Dag Kl. 18,45 af Journalist Eriksen om »Mødeteknik«, fjerde Dag Kl. 14,00 af Borgmester, Folketingsmand Fr. Andersen om »Kommunestyre« og Kl. 18,45 om »Arbejder-

digtning« af Recitator Martin Sørensen, femte Dag Kl. 14,00 Foredrag af Auditor Aage Andersen om »Personalets Retstilling« og sjette

Ledere og Deltagere i Studiekredsarbejdet.

Dag Kl. 14,00 af Folketingsmand Sven Trier om »Statsstyre og Statsøkonomi«.

Alle Foredragene, der blev efterfulgt af en Spørgetime, blev fulgt med stor Interesse og der rettedes mange Spørgsmaal i Tilknytning til Emnet. Alle Foredrag, der stod i nær Forbindelse med Studiekredsens Arbejde, blev holdt ganske udmærket og var af stor Betydning for Studiekredsens Arbejde.

Der blev hver Dag inden Arbejdets Begyndelse sunget, ligesom der blev sunget efter Maaltiderne og iøvrigt naar Lejlighed gaves.

Den sidste Aften, der tilbragtes paa Feriehjemmet, afsluttedes med et hyggeligt og kammeratligt Samvær. Der blev af Sekretær Oluf Bertolt holdt Tale for Oplysningsarbejdet, han havde som et Supplement til sin Tale paa hver Mands Plads henlagt førnævnte Pjece og andre Tryksager. Derefter holdt C. M. Christensen en Tale i Tilknytning til Oluf Bertolts, idet han opfordrede til Fortsættelse af det paabegyndte Arbejde, takkede Arbejdernes Oplysningsforbund for den gode Assistance og Samarbejde og endte sin Tale med et kraftigt besvaret Leve for Arbejdernes Oplysningsforbund og dets Vækst. Derefter havde adskillige Telere Ordet, bl. a. for at takke Studiekredslederne, for D.L.F. og for Feriehjemmet og m. a.

Sekretær Oluf Bertolt havde skrevet en Oversigt over det der var passeret i Ugens Løb, men det morsomme herved var, at der mang-

lede alle Tillægsordene og dem skulde Deltagerne, uden at se Manuskriptet, sætte ind. Deltagerne havde straks nogen Vanskelighed ved at forstå Meningen, men da man kom i Gang, gik det strygende. Det siger sig selv, at der ud af denne arbejden i Blinde fremkom de pudsigste Ordstillinger, og da Bertolt oplæste det saaledes udarbejdede Værk, vakte det stormende Munterhed.

Aftenen sluttede som sædvanlig med Afsynelse af nogle Sange.

Naar man valgte den næstsidste Dag til denne lille Afslutningsfest var Aarsagen den, at der efter Foredraget den følgende Dag vilde blive for kneben Tid, naar Deltagerne skulde rejse hjem.

Det kan vist med Sandhed siges, at denne Begyndelse paa Studiekredsarbejdet inden for D. L. F. blev kronet med Held, Samværet var præget af den bedste kammeratlige Aand og alle Deltagerne skiltes i Bevidstheden om, at de her havde været med til at starte et nyt Afsnit af Arbejdet i D. L. F., der videreført i den Aand, der herskede ved det nu afsluttede Arbejde, vil være af stor Betydning for de danske Lokomotivmænd.

Det er vor Opfattelse, at Dansk Lokomotivmandsforening har Ære af Gennemførelsen af Kongressens Beslutning, og Forløbet af Ugens Studiekredsarbejde opfordrer til Fortsættelse.

STUDIEKURSUS PAA LOKOMOTIV- MÆNDENES FERIEHJEM

Onsdag den 21—5 samledes i Kalundborg 24 Lokomotivmænd, for at tage til Feriehjemmet paa Studieophold, ifølge Kongressens Vedtagelse.

Da Deltagerne ankom til Feriehjemmet kunde man jo ikke andet, som det første Indtryk, end at beundre den skønne Beliggenhed, som Lokomotivmændenes Feriehjem har.

Deltagerne blev budt Velkommen af Formanden for Ferie- og Rekreatiionshjem-Udvalget, Hr. Lund.

Ved Middagen blev Deltagerne budt Velkommen af Organisationens Formand Hr. Sophus Jensen, som udtalte Haabet om, at dette Studieophold maatte blive til Gavn og Glæde for Lokomotivmændene og den Organisation, vi tilhører.

Deltagerne blev herefter delt i to Kredse, den ene under Ledelse af Redaktør Hr. C. M. Christensen; Deltagerne her skulde gennemgaa et Kursus for praktisk Tillidsmandsvirksomhed. Den anden Kreds skulde gennemgaa et Kursus for Samfundslære, under Ledelse af Sekretær for Arbejdernes Oplysnings-Forbund, Hr. Oluf Bertolt.

Undervisningen i begge Kredse forløb paa den bedste Maade. Deltagerne fik Opgaver for, og ved Forespørgsler og Diskussion blev mange Opgaver belyst paa en for Deltagerne grundig Maade.

Vi Deltagere, som nu har været Organisationens Gæster ved dette Studieophold, retter herigennem en Tak til Studiekredslederne for den udmærkede Maade, disse har ledet Kredsen paa.

Deltagerne retter endvidere en Tak til Organisation, fordi dette Arrangement kom i Stand, og ser hen til at disse Kursus for Fremtiden maa være et fast Led i Organisationens Arbejde til Gavn og Glæde for danske Lokomotivmænd.

Feriehjemmet 27. Maj 1930.

Otto Løvborg.	Carl Christensen.	N. L. Hansen.
Sophus Bristing.	C. P. Andersen.	J. M. Nielsen.
P. C. Frost.	H. P. K. Hansen.	Laur. Bendixen.
Barthold Kjær.	N. M. Hansen.	Gottborg Bisgaard.
J. H. Pedersen.	J. Hestbæk.	Viggo Jensen.
H. P. Hansen.	B. L. Klint.	S. K. Th. Nielsen.
H. P. Christensen.	V. Heftholm.	A. Guthler.
C. M. Johansen.	S. A. Blak.	O. Laursen.

LOKOMOTIV- OG TOGMAND

Under ovenstaaende Overskrift har Hr. Togfører H. C. Jørgensen, Togførerkredsens Formand, skrevet en Artikel i »Vor Stand« som vi gengiver nedenstaaende:

I »Dansk Lokomotiv Tidende« for 20. April d. A. findes en Artikel under Overskriften »Aabenhed«, der beskæftiger sig med det af Jernbaneforeningen i sin Tid til Lønningskommissionen indsendte Placeringsforslag forsaavidt angaar Motivering til Forslaget om Anbringelse indenfor 12. Lønningsklasse. Artiklen er forsaavidt et interessant Indlæg, baade for hvad den søger at tilsløre og søger at hævde, og da den tillige gengiver en fra Lokomotivmandsforeningen til Lønningskommissionen indsendt Skrivelse, der former sig som Protest imod ovennævnte foreslaaede Placering, er den for den Sags Skyld al Opmærksomhed værd.

Det er heller ikke uden Interesse, at Protesten først fremkommer nu over ½ Aar efter, at C. O. II har indsendt sit Lønningsforslag. Dette indeholdt jo nemlig den samme Grundbetragtning for Anbringelse i 12. Lønningsklasse, som Jernbaneforeningens Placeringsforslag, og da det findes optrykt i »Vor Stand«s Nr. 18 for 30. September 1929 kunde Lokomotivmandsforeningen, uden iøvrigt at tage Fantasien til Hjælp, have regnet ud, at Motivering gik paa det ejendommelige Forhold, der nu eksisterer indenfor 12. Lønningsklasse.

Men lad det nu være! — Jeg skal ikke eftersøge Aarsagerne til, at Lokomotivmandsforeningen først nu har faaet Interesse for Spørgsmaalet, det er andet, i den Forbindelse, der har større Krav paa Opmærksomhed og som jeg hellere vil ofre et Par Ord. — Det er en gammel Historie, at Lokomotivmændene ikke vil eller kan anerkende det Myndighedsforhold ved Toget, som er skabt paa indhøstede Erfaringer og har holdt sig gennem Tiderne. Alle de Midler, som uden smaalig Hensyntagen til »honet Ambition« har kunnet anvendes for at bortforklare og bortfortolke den generende Kendsgerning, at Togføreren havde den øverste Myndighed ved Toget, har været taget i Brug, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det har udviklet sig til en Tvangstanke hos Lokomotivmændene, at deres Prestige som Tjenestemænd har en anløben Karakter saalænge dette Forhold bestaar. —

Men nu er det jo engang saaledes, at Togføreren er tillagt en Myndighed, som ogsaa omfatter Lokomotivføreren, og det gælder jo ikke alene under Opbehold paa Stationerne, men ogsaa — og det ønsker jeg at understrege, da det i Lokomotivmandsforeningens Skrivelse til Lønningskommissionen er bestridt — under Kørselen paa Linien. — Det normale er en Banelinie dækket af Signaler, der afgiver tilstrækkelige Direktiver for Lokomotivføreren, men det kan da ikke forrykke Myndighedsforholdet. Og det sikkerhedsmæssige Eneansvar — nej, det har Lokomotivføreren heller ikke her. Det er bestemt, ved Reglementer og til Overflod fastslaaet ved Afgørelser i Sager, at Ansaret maa Lokomotivføreren ogsaa her dele med Togføreren. Men naar Situationen ikke længere er normal, d. v. s. naar Toget standser og der skal træffes Foranstaltninger, da træder Togføreren til, og det gælder hvad enten Aarsagen til Standsningen er mindre omfattende eller af en større Dimension, altsaa egentlig Tognedbrud, hvor Sikkerhedsbestemmelserne kommer ud for deres stærkeste Belastning. I det praktiske bestrides Togføreren Ledstilling da heller ikke, idetmindste har jeg ved de Tognedbrud eller andre Standsninger, som jeg har været ude for, aldrig hørt en Lokomotivfører bestride en Togførers Ret og Pligt til at disponere. Men savner man endelig Forstaaelse af Myndighedsforholdet, da har man de givne Reglementer, Ordre og Bestemmelser at holde sig til, og egentlig talt, — jeg gad nok vide, hvorfor Lønningskommissionen skal ulejliges med en konstrueret Fremstilling, naar disse Ordre m. v. aabner saa let Adgang til at erkynde sig om de faktiske Forhold.

Alt dette om Myndighedsforholdet har Togføreren

kredsen sagt i sin Tid i sin Indstilling til Jernbaneforeningen og krævet, at det blev lagt til Grund for Tjenestens Vurdering, lønningsmæssig set, og naar nu Lokomotivmandsforeningen, til Støtte for sit Krav om den bedre Placering, nævner en Række Eksempler paa Lønforhold i Udlandet, saa havde det været rart, om der samtidig med havde kunnet gives Oplysning om de tjenstlige Krav, der stilles i de nævnte Lande; thi Lønforskellen kan da kun forklares enten ved andre Tjenestekrav eller en uretfærdig Vurdering. Jeg har iøvrigt nogen Forudsætning for at kunne drøfte Forhold i fremmede Lande, da jeg i ca. 3 Aar har gjort Tjeneste derude, afvekslende paa Hovedruter i største Delen af Europa. Men maaske har en Drøftelse herom ingen Interesse, og jeg skal da indskrænke mig til at sige, at en Sammenligning er vanskeliggjort, fordi man i en Række af Lande i Togtjenesten har skudt en hos os ukendt Avancementsstilling ind, nemlig Togkontrollører, til hvem en væsentlig Del af Tilsynstjenesten er henlagt. Endvidere er Avancementsforholdene derude i Almindelighed langt bedre end for Togpersonalet herhjemme, hvor Lokomotivpersonalet sammenligningsvis er stærkt begunstiget.

Det vilde have ligget udenfor det sædvanlige, om Lokomotivmandsforeningen havde afholdt sig fra et Forsøg paa at reducere Togførerstillingens Betydning, og det har den da heller ikke gjort. Den har nævnet Krydsningsforlægningen, der nu er henlagt til Stationerne, som et Bevis paa Stillingens mindre Værdi. Jeg ved ikke, om nogen tror, at Trafikforholdene i vore Dage egner sig for en Ordning, hvorefter Krydsningsforlægningen m. v. fremdeles kunde udføres af Togføreren uden at hans øvrige Tjenesteforretninger maatte lide derunder. Jeg tror det ikke, men Sagen har da heller ikke Interesse for Afgørelse af det omstridte Myndighedsforhold. Men naar Lokomotivmændene iøvrigt aabner Mulighed for at føre Diskussionen ind paa Veje, hvor Kategorier gensidig søger at reducere Tjenestestillingens Betydning, saa kunde jeg jo slaa Følge og fremsætte en ingenlunde ukendt Betragtning, der omtrent lyder som saa: Lokomotivføreren sikkerhedsmæssige Ansvar er reduceret til et Mindstemaal, efter at Stationer og Strækninger er blevet saa fuldkomment inddækkede ved det udvidede System af Signaler, Afstandsmærker, Hastighedstavler m. v. — Jeg vil imidlertid ikke slaa Følge; thi den Slags Betragtninger er mig for snævert anlagte.

Lokomotivmanden og Togmanden! — to noget særprægede Tjenestemandstyper, som Forholdene i det daglige Liv har givet en højst forskellig Indstilling. Den første Genstand for en Lægmandskultus, der har sit Udspring fra en hos den læge Mand mystisk Benauethed overfor dampblæsende Ventiler og Haner. Den anden (Togmanden), i det daglige Liv Genstand og Midtpunkt for Vrøvlet og Kritiken. Ham, der faar Lussingerne for alt, hvad der med søgt Vilje kan gives Lussinger for. Der kan næppe være Tvivl om, hvem af de to Parter, der, ogsaa naar det gælder en Lønplacering, har lettest ved at vinde Ørenlyd for deres Krav; thi den letkøbte Of-

fentligheds Sympati vil altid for den førstnævnte være et Plus. Alligevel har vi for en Gangs Skyld villet sætte Tingene paa deres rette Plads, og da Lokomotivmandsforeningen er enig med os i vor principielle Opfattelse af Tjenestestilling og Løn — det er jo blot Anerkendelsen af et bestaaende Forhold det kniber med — saa maa den ogsaa kunne tilgive os, at vi har fremholdt den i vor Motivering.

Naa — egentlig er det nu ingen Livsbetingelse for os, om vi faar Tilgivelsen.

H. C. Jørgensen.

Togfører H. C. Jørgensen finder først Anledning til at udtale sin Forundring over, at vor (Dansk Lokomotivmands Forening) Protest først fremkommer nu over ½ Aar efter at C. O. II har indsendt sit Lønningsforslag til Lønningskommissionen. Han siger nemlig, at det nævnte Lønningsforslag indeholdt den samme Grundbetragtning for Anbringelse i 12. Lønningsklasse som Jernbaneforeningens Placeringsforslag, og da C. O. II's Lønningsforslag findes optrykt i »Vor Stand« Nr. 18 for 30. September 1929, saa kunde vi (D. L. F.) uden at tage Fantasien til Hjælp have regnet ud, hvad Meningen var.

Det kunde vi ogsaa, Hr. Jørgensen, men da vi ikke i saa høj Grad fantaserer os til vore Argumenter, som Togførererkredsens Formand fantaserer sig til Omfanget af Togførernes Arbejde, har vi holdt os rolige. Vi hørte lidt om Indholdet af Jernbaneforeningens Placeringsforslag, og ønskede derfor meget gerne at faa Lejlighed til at kigge lidt deri, forinden vi eventuelt udtalte os; thi paa det ret vage Grundlag, Hr. Jørgensen anviser os, kunde det ikke falde os ind at give vort Besyv med i Laget. Nej, saa letsindig bærer vi os ikke ad, vi for vort Vedkommende kender lidt til Answer for vore Gerninger og Arbejde, ogsaa naar vi sætter Pennen til Papiret, maaske er der ogsaa her et Modsætningsforhold til Stede. Ved mundtlig Henvendelse (Telefon) til Hr. Okkels prøvede vi at komme i Besiddelse af J. F.s Skrivelse til Lønningskommissionen. Hr. Okkels vidste ikke rigtig, hvad han skulde sige til vor Anmodning, men da der netop samme Dag holdtes Forretningsudvalgsmøde i J. F. kunde han tale med Udvalget om det. Resultatet af Samtalen med Forretningsudvalget fik vi at vide paa den Maade, *at vi intet fik at vide*, og vi saa altsaa *intet* til Skrivelsen ad den Vej.

Vi fik den alligevel at se, dog først i Marts Maaned i Aar, og som Følge heraf kan det

ikke forbavse nogen, at vi først efter at have Vished taler med om J. F.s Skrivelse.

Det er derfor ogsaa rigtigst, at Hr. Jørgensen afholder sig fra at eftersøge Aarsagerne til, at vi først nu faar Interesse for Spørgsmaalet, thi derved vilde Hulheden i hans Bemærkninger blive afsløret. Han ved jo netop saa godt som nogen, hvorfor J. F. i denne Sag har anvendt en saa hemmelighedsfuld Maade som Tilfældet er.

I vor Skrivelse til Lønningskommissionen har vi tydeligt gjort Rede for vor Stilling, der er ingen Anledning for os til at diskutere Sagen med Togfører H. C. Jørgensen; vi vil blot ikke, hver Gang Togføreren svinger sig op i Fantasiens Verden, lægge Ryg til.

Til Slut skal vi henvise til efterfølgende Aktstykke, et til Togførererkredsens Medlemmer udsendt Cirkulære, der — meget bedre end vi formaar det — giver Udtryk for, at Togførerne selv føler, at deres Stilling trænger til at afstives.

Til Togførererkredsens Medlemmer.

Under Lønkampen har Bestyrelsen, samtidig med at den efter Evne har ydet Støtte til en almindelig tilfredsstillende Løsning af Lønningsagen, arbejdet paa at faa hævet Togførernes lønningsmæssige Placering, saaledes at der skabes en Overensstemmelse mellem Togførerstillingens Karakter og Løn.

Under dette Arbejde er jeg kommen til den Erkendelse, at de Bstræbelser, der utvivlsomt er fremme for at trykke Togførerstillingen og fjerne dens arbejdsledende Karakter, kun virkningsfuldt kan imødegaaes af Togførerne selv og kun derigennem, at de i deres daglige Tjeneste optræder med større Selvstændighed end Tilfældet i Almindelighed er, og altid vaager over, at de dem paahvilende Tjenesteforretninger ikke udføres ved Indgreb fra anden Side, men at de selv ved direkte Medvirken og Ledelse tilkendegiver, at de ogsaa i Gærningen er Fører af Toget.

Som almindelig Regel maa gælde:

1. Mød altid rettidig ved Toget og vig ikke tilbage for at paatale, naar det øvrige Personale møder for sent.
2. Led selv Eftersynet af Toget, og fremfor alt: foretag selv Vakuumprøven.
3. Placer selv Personalet i Toget.
4. Giv alle Meddelelser til Lokomotivføreren under en kort og knap Form, og giv ham altid Udskrift af Vognlisten istedetfor en mundtlig Meddelelse el. l. — Lad ham ham ved Holdning og Optræden forstaa, at Togføreren har den øverste Myndighed (Ordre M. 1, 2).
5. Led selv Rangeringen paa Stationerne.
6. Efterbilleter i Persontogene, naar det er muligt,

og foretag Eftersyn under Kørselen, naar det er Tog med Gennemgangsvogne.

7. Lad Personalet vide, at alle Uoverensstemmelser med Rejsende, enten det gælder Efterbetaling eller andre Spørgsmaal, straks skal forebringes Togføreren til Afgørelse.
8. Afvis Tilbøjeligheder hos Stationerne til at gribe ind paa Omraader ved Toget, hvor Myndigheden og Ansvaret er tillagt Togføreren (Standstning af Tog, Rangerbevægelser og andet Arbejde ved Toget).
9. Iøvrigt maa Togføreren stedse være opmærksom paa Varetagelsen af de mangfoldige Forhold, som under Tjenesten kan kræve hans Indgriben: Nedsættelse eller Forøgelse af Togets Hastighed, Belysning, Varme, Forsinkelsesmeldinger til Endestationsstationer, Meddelelse om Togets Belastning eller Pladsforholdene med eventuel samtidig Rekvisition af Personvogne eller Godsvogne til Supplement af Stykgodsvogne m. v. — Alle saadanne Forhold, der falder udenfor det normale og kræver særlige Foranstaltninger fra Togføreren Side, bør rapporteres.

Kun ved Bistand fra Togførerne selv vil Togførerstillingen kunde hævdnes og hæves.

Med kollegial Hilsen

H. C. Jørgensen.

Det kunde synes som Togfører H. C. Jørgensen alligevel trænger til Tilgivelse — eller er han gaaet over Gevind?

MEDLEMSKREDSSEN

Feriehjem og Studiekursus.

I Dagene fra den 21. til 27. Maj afholdtes af Dansk Lokomotivmands Forening paa Feriehjemmet ved Kallundborg to Studiekredse, det ene Kursus var i Tillidsmandsvirksomhed og det andet i Samfundslære, og saadanne oplysende Sammenkomster danner et nyt og stort Arbejdsomraade for vor Organisation, men er kun muliggjort ved at benytte Feriehjemmet til denne Undervisning.

Deltagerne ankom til Feriehjemmet den 21. Maj Kl. 17, og mange der ikke tidligere havde været paa Feriehjemmet, havde kun gode Ord at sige om dette herlige Sted; men da Opholdet i de kommende Dage ikke var en Ferie, blev der samme Dag Kl. 18,45 afholdt et glimrende Foredrag af Hr. Bibliotekar Haugstrup, Kallundborg, der i et veltilrettelagt Foredrag, som ledsagedes af Lysbilleder, oplyste om hvilke store Fremskridt vore Biblioteker har gjort til Befolkningens Fordel, og da Deltagerne gik til Ro, var et nyt Afsnit i »D. L. F.«s Historie begyndt.

Den 22. Maj begyndte Arbejdet i de to Studiekredse, og Studiekredsen for Tillidsmandsvirksomhed indtog deres Pladser i Bondestuen under Ledelse af Hr. Redaktør C. M. Christensen, og samtidig begyndte Studiekredsen for Samfundslære i Daglig-

stuen under Ledelse af Hr. Sekretær Oluf Bertolt fra Arbejdernes Oplysningsforbund.

Arbejdet indenfor Studiekredsen i Samfundslære havde i den dygtige Studieleder og de mange Hjelpekilder af Bøger fra Arbejdernes Oplysningsforbund et godt Grundlag for det bedste Resultat.

Ved Begyndelsen af første Time blev de 24 forskellige Opgaver uddelte, saa at hver Mand kunde forberede sig til at indlede om de givne Emner, og af enkelte Opgaver skal her nævnes Danmarks Befolkning, Fagbevægelsen, Valglove og Valg, det aktuelle Forsørgelse eller Forsikring, Skatter og mange flere.

Endvidere afholdtes ialt 8 gode og oplysende Foredrag, hvoraf et af Hr. Journalist Eriksen afholdt Foredrag om »Mødeteknik« blev paahørt med stor Interesse, og da Hr. Recitator Martin Sørensen Søndag Aften forsøgte at overdøve Tordenlarmen med »Arbejdersdigtning i Nutiden« var alle Deltagerne opmærksomme Lyttere.

Med den Lyst alle, Deltagerne deltog i Arbejdet, ligger gode Beviser for, at ogsaa Lokomotivmændene vil være med i Arbejdet for at højne Arbejderklassen, og nu, da de første Hindringer er overvundne, er det glædeligt, om et saadant Kursus igen kunde afholdes til næste Aar, for derved stadigt at tilfredsstille Lokomotivmænds Trang til at forøge deres Kundskaber.

De to Studiekredse opløstes den 27. Maj, men allerede Dagen før havde flere af Deltagerne udtalt den største Tilfredshed med de første Studiekredse, og da Deltagerne skiltes paa Kallundborg Station, var alle et Minde rigere, et Minde, der længe vil huskes af Deltagerne som et godt, arbejdsrigt, lærerigt og kammeratligt Samvær.

Aarhus i Juni.

Barthold Kjær.

Fra Studiekursus paa Feriehjemmet.

Paa Foreningens sidst afholdte Kongres henstilledes det til Hovedbestyrelsen at arrangere et oplysende Kursus for D. L. F.s Medlemmer over Emner, som Organisationsforhold og Samfundslære samt andre økonomiske og sociale Spørgsmaal, der rører sig i vor Tid. Med dette Forslag vilde man for første Gang i Organisationens Historie tage Oplysningsarbejdet i sin Tjeneste og dermed give Medlemmerne Adgang til at dygtiggøre sig og lære at forstaa de Veje, der skal brydes, for at naa det Maal at skabe et nyt og bedre Samfund og samtidig at opøve Tillidsmændene i deres Gerning med at løse de forskellige Opgaver, der maatte paalægges dem ude omkring i Afdelingerne. At et saadant Kursus var en bydende Nødvendighed — for ikke at sige et fast Led i Organisationens Tjeneste — maatte staa enhver klart: thi efterhaanden som Samfundsudviklingen skrider frem, kræver den mere Indsigt og saglig Dygtighed af den enkelte til at løse Opgaverne, der ligger for. Men disse Opgaver kan ikke løses uden grundig Forberedelse og Kendskab til det Arbejde, der maa udføres for at naa dette Maal. Og det kan vel nok

siges, at den unge Mand, der gaar ind i Organisationens Tjeneste, ikke har den Indsigt og Kendskab til den Udvikling, der har fundet Sted, som dem, der er vokset op sammen med Organisationen og dermed faaet den nødvendige Erfaring og Rutine, der nu engang skal til for at blive en dygtig Tillidsmand. Og her ligger utvivlsomt en Opgave at løse for de mere erfarne Tillidsmænd, at opøve de nye Kræfter i at forstaa de Metoder og Midler, der skal anvendes som Vaaben i Organisationens Tjeneste, men ogsaa at de unge maa præge deres Tid, sætte sig Maal og Opgaver, der kan løses, og det sker naturligvis kun igennem Samvirke og Fællesskabsfølelse. Med denne Indledning skal her gives et Bidrag til at skildre det af Organisationen arrangerede Studiekursus paa Feriehjemmet i Dagene 21. til 27. Maj. Men det, at Kursuset afholdes paa vort Feriehjem, havde sin Betydning, der færdes vi for en Gangs Skyld paa Organisationens Ejendom, et af de Maal, der er naaet, selv om vi kan være uenige om Midlernes Tilvebringelse, saa er sikkert alle enige om at bevare Feriehjemmet for kommende Slægter, og der var sikkert ingen, der var mere glade for at modtage os end Formanden for Feriehjemmet, der selv i en Tale paapegede Hjemmets Betydning og Værdi for Medlemmerne. Efter at alle 24 Deltagere var samlede, bød Organisationens Formand Deltagerne velkommen og udtalte sine bedste Ønsker om, at Deltagerne maatte lære noget, og at det maatte blive til Ære for vor Organisation og til Gavn og Glæde for Medlemmerne. Om Aftenen holdt Bibliotekar Haugstrup et interessant Foredrag ledsaget af Lysbilleder om »Vore offentlige Biblioteker og deres Virksomhed«. Efter Foredraget, der modtoges med kraftig Bifald, var der Lejlighed for Deltagerne til at stille Spørgsmaal, der blev besvaret paa en fyldestgørende Maade. Men det lader sig naturligvis ikke gøre i denne lille Artikel at komme nærmere ind paa de 7 Foredrag, der blev afholdt, kun skal det siges, at de var interessante og lærerige, og hvad der i høj Grad forøgede disse Foredrags Værdi var, at man kunde stille Spørgsmaal og faa dem besvaret paa rette Maade. Men for at vende tilbage til selve Arbejdet, som var delt i to Hold, et omfattende Samfundslære med Sekretær O. Bertolt som Studiekredsleder og et andet Hold omfattende »Praktisk Tillidsmandsvirksomhed« med Redaktør C. M. Christensen som Studiekredsleder. I denne Studiekreds var Arbejdet anlagt paa at opøve Tillidsmanden i hans daglige Arbejde med at forstaa Ordre og Bestemmelser, og her kom vor Studiekredsleders Erfaring paa dette Omraade Deltagerne til rig Nytte. Men inden vi begyndte vort daglige Arbejde i Studiekredsene, mødtes vi samlede for at synge en af de Sange, der staar trykt i Arbejdersangbogen, og disse Sange gav netop saa træffende Udtryk for de Følelser, der besjæler Arbejderne i By som paa Land, og der er vel ikke noget saa forfriskende for Sindet, som at begynde Dagens Gerning med Sang, afgjort ikke, vi mødtes med Sang og skilles med Sang, og saa ofte Tiden tillod det, havde vi fat i Sangbogen, den var os en tro Følgesvend. Naa, saa kunde Dagens Gerning begynde, men det er na-

turligvis ikke min Opgave at gaa i Enkeltheder, men kun fremhæve, at vi i denne Studiekreds gennemgik det Materiale, der kan være os til Nytte i vor daglige Virksomhed som Tillidsmand, Ordre A, Statsbanernes Styrelsesforhold, Tjenestetidsreglerne, Overarbejde, kort sagt Forhold fra vor daglige Gerning, et ikke helt lille Pensum at gennemgaa, naar der skal skabes Klarhed og Forstaaelse af de forskellige Ordre og Bestemmelser, men vor Studiekredsleder forstod ikke alene at tilrettelægge Arbejdet paa en udmærket Maade, men ogsaa gav os den fornødne Kendskab til, hvorledes en Ordre skal fortolkes, det er vist for de fleste et meget vidt Begreb. Der maa ogsaa fremhæves den Værdi, der ligger i, at man i saadan en Studiekreds kan stille Spørgsmaal og kan faa dem besvaret og belyst paa rette Maade, og det er en naturlig, at man ad denne Vej faar et godt Indblik i de Myriader af Lov og Bestemmelser, som Statsbanerne udgiver mellem Aar og Dag. Den sidste Dag blev der afleveret en skriftlig Opgave, der var tilstillet hver af Deltagerne, med forskellige opgivne Spørgsmaal om Emner, der saavel berørte Organisationsforhold som den Udvikling, der har fundet Sted paa Banernes Omraade, bl. a. set med Henblik paa Bilkonkurrencen. Ved saadanne Opgavers Løsning bliver Deltagerne interesserede i at behandle og uddybe Kendskabet til de Arbejdsmuligheder, der kan anvendes saavel indenfor Organisationen som Administrationen, og paa dette Omraade vil der sikkert i den kommende Tid stilles Krav om Andel og Indsigt i Ledelsen af de Virksomheder, der beskæftiger et stort Antal Arbejdere, det er simpelthen et retfærdigt Krav om Medbestemmelsesretten fra Samfundets Side, der maa gøre sig gældende, at alle i Virksomheden har Pligter, men ogsaa Rettigheder paa Fordeling af Værdierne. Til Slut skal lige nævnes en Forhandlingsøvelse, der gav Deltagerne Forstaaelse af den Smidighed, man maa anvende ved Forhandlingsbordet, og dermed være naturligvis ikke sagt, at der kan gives bestemte Direktiver i den Retning, da det i høj Grad beror paa de Sager, der forhandles om.

— — —

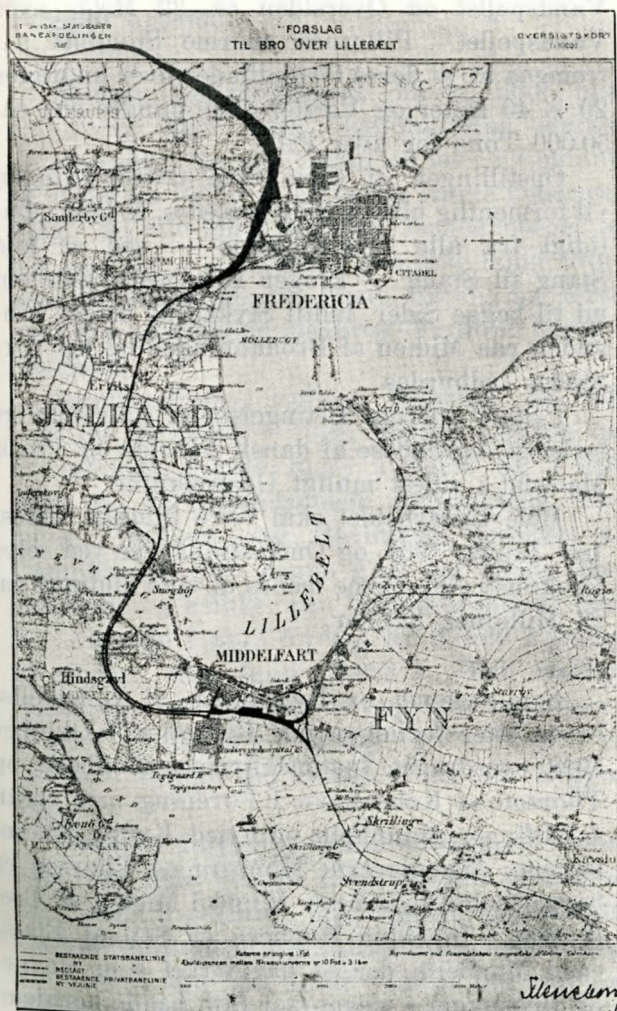
Ja, det var i store Træk det Arbejde, der fandt Sted indenfor Studiekredsen for praktisk Tillidsmandsvirksomhed, som ved sin Form og Indhold gav Deltagerne et rigt Udbytte, der kan være til Nytte i det daglige Arbejde ude omkring i Afdelingerne. Og med den Organisationsform, hvori D. L. F. bestaar, kommer man ikke uden om, at der paahviler Afdelingerne et meget stort Arbejde at udføre, og her ligger utvivlsomt den store Værdi ved disse Kursus Oprettelse, at Tillidsmanden faar den nødvendige Vejledning og Indblik i at behandle Sagerne paa rette Maade, saaledes at det bliver til Gavn for Medlemmerne og til Ære for Organisationen. Det er forsaavidt et Stykke Arbejde, der hidtil har ligget Brak, maatte der nu komme Liv og Grøde, der kan virke befrugtende paa at naa et godt Resultat, at dygtiggøre og styrke de unge Kræfter til at tage deres Manddomsgerning op, som der saa smukt staar i en af Sangene i Arbejdersangbogen:

Længe nok ad gamle Stier
 har vi unge traadt,
 længe nok ved Drømmerier
 lært at tænke smaat,
 højet Ryg for dem, som hyder,
 veget fejgt for Strid:
 Plads for dem, som Vejen bryder
 for en nyfødt Tid —!

Otto Løvberg.

LILLEBÆLTSBROEN

Efter at Arbejdet ved Lillebæltsbroen er genoptaget, og da det nu synes at skulle blive til Alvor med dette stolte Ingeniørværk, skal vi idag bringe et Rids af Broen og dens Omgivelser, baserede paa Oplysninger, der velvilligst er overladt Bladet af Statsbanernes Kontor for Lillebæltsbroen.

Kort over Terrænet.

Lillebæltsbroen omfatter en kombineret Vej- og Jernbanebro, og Brolinien skærer — som vist paa Kortet — Snævringen i Lillebælt et Par Hundrede Meter Vest for Anløbsstederne Snoghøj paa Jyllandskysten og Kongebroen paa Fyensskysten.

Broens Retning er omtrent Nordøst-Sydvest. Fra Middelfart nye Banegaard, der anlægges mellem Byen og Sindssygehospitalet, føres Banen af en ca. 3 km lang Rampe til Broen, og naar denne er passeret, vil Afstanden til Fredericia nye Banegaard, der lægges Vest for Byen, andrage ca. 6 km.

Broen indrettes for Dobbeltspor, og Vejbanen, hvis Bredde andrager 5,6 Meter, faar sin Plads Vest for Jernbanesporene og i samme Højde som disse.

Vejbanen afgrænses fra Jernbanesporene ved et solidt Gitter, og Adgangsramperne for Vejførdslen er saaledes ordnede, at Vej- og Jernbane intetsteds skærer hinanden i Niveau.

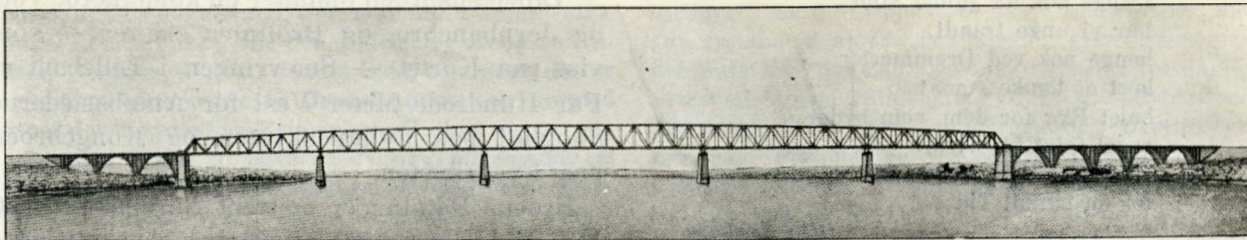
For den gaaende Færdsel anbringes langs Broens Vestside et Fortov med mindste Bredde 1,5 Meter. Af Hensyn til Sejladsen i Bæltet, der gennemsnitligt andrager ca. 1000 Skibe om Maaneden, er det bestemt, at den frie Højde under Broen skal være mindst 33 Meter paa de midterste 550 Meter i Bæltet, og paa de resterende Træk, ind mod Kysterne, kun maa aftage til 32 Meter, hvorved opnaaes Passage for selv de største Sejlskibe under hele Broens Længde.

Den samlede Brolængde bliver 1175 Meter, hvoraf de 825 Meter over selve Bæltet. Brostrækningerne paa Land, de saakaldte Tilslutningsbrofag, har paa Fyen en Længde af 140 Meter og i Jylland en Længde af 210 Meter. Disse Brostrækninger udføres som Hvelvninger af Jernbeton.

Den *egentlige* Lillebæltsbro faar saaledes en Længde af 825 Meter.

Dette Brostykke, der udføres som en Cantileverbros af Staal, bæres foruden af to Landpiller, een paa hver Strandbred, tillige af 4 Strømpiller, saaledes at der fremkommer 5 Broaabninger, der vokser i Størrelse ud mod Midten, hvor Broaabningens Vidde er ca. 225 Meter.

Bro-Overbygningen har to Hoveddragere (i 16,5 Meters Afstand), hvorimellem saavel Dobbeltsporet som Kørebane faar Plads. Fortovet er derimod, som tidligere anført, anbragt udenfor den vestlige Hoveddrager.

Lillebæltbroen.

Bro-Overbygningen vil blive udført af et Special-Staal med meget stor Styrke og Sejghed og Vægten af hele Staalkonstruktionen vil andrage 15—16 000 Tons.

Sporoverbygningen er som alle andre Hovedlinier.

Vanddybden i Lillebælt er betydelig og naar 40 Meter i Midten; paa Pillernes Plads er den største Vanddybde ca. 30 Meter.

Forinden Konstruktion af Broen kunde finde Sted var indgaaende Undersøgelser af Havbunden og Bredderne nødvendige, og de foretagne Boringer og Prøveramninger gav til Resultat, at Bunden bestaar af det saakaldte Lillebæltssler, der ligger som et ensartet og fast Lag af 15—20 Meters Tykkelse og maa betragtes som udmærket Byggegrund. Ogsaa for Tilslutningsbrofagene er der udført omfattende Boringer og Prøveramninger.

Strømforholdene i Lillebælt vil selvsagt komme til at spille en betydelig Rolle under Opførelsen af Broen. Strømhastigheden varierer ret stærkt, den største maalte Hastighed udviser ca. $6\frac{1}{2}$ Sømil i Timen. Men desuden vil

der være mange andre Faktorer at regne med, Isforholdene, Temperatursvingninger, Vindforhold, Vandets Saltholdighed, Forekomst af Pæleorm og Pælekrebs, Skibsfartens Omfang og Art, Vejforbindelserne til Byggestedet, foreløbige Havneanlæg for Tilførsel af Materialer osv. osv.

De to midterste, og derfor største, Strømpiller har en Højde af ca. 66 Meter, idet de har deres Underside liggende ca. 34 Meter under Vandspejlet og Oversiden ca. 32 Meter over Vandspejlet. Pillernes enorme Størrelse vil fremgaa af, at deres Grundflader hver andrager 20×40 Meter og Vægten ikke mindre end ca. 50 000 Tons for hver Pille.

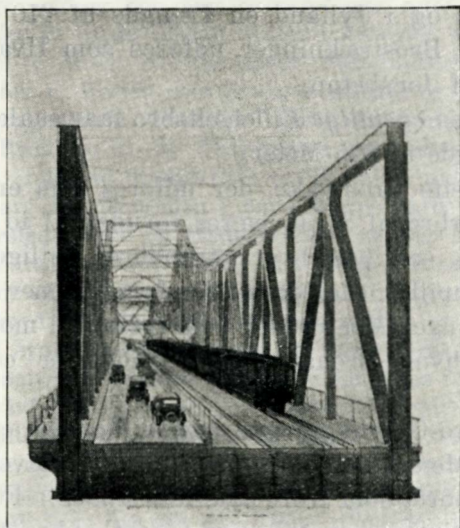
Opstillingen af selve Staal-Overbygningen vil formentlig blive udført saaledes, at man samtidigt fra alle Strømpillerne — ved at føje Stang til Stang — kroger Bro-Overbygningen ud til begge Sider, indtil Stykkerne møder hinanden paa Midten af Broaabningen og her forbindes indbyrdes.

I Statsbanernes Betingelser er udtrykkeligt forlangt Anvendelse af dansk Arbejde og dansk Materiel i videst muligt Udstrækning.

Hele Broarbejdet skal være fuldført senest 1ste Januar 1935, og Omkostningerne ved selve Brokonstruktionerne menes at ville andrage ca. 23 Millioner Kroner.

— — —

Som bekendt er Bygningen af Lillebæltbroen efter forudgaaende Licitation i Oktober 1928 overdraget Ingeniørfirmaet Monberg og Thorsen af København i Forening med Grün & Bilfinger, Mannheim og Fried. Krupp, Rheinhauem. Ingeniørerne Monberg og Thorsen er begge forholdsvis unge Mænd i Midten af Trediverne. Ingeniør Monberg er Søn af Etatsraad Monberg, der jo har virket som Havne- og Brobygger i meget stor Stil, baade herhjemme og i Udlandet. Ingeniør Ejnar Thorsen er en Gaardmandssøn fra Ribe-Egnen og i Besid-

Snit af Lillebæltbroen.

delse af ganske usædvanlige Evner. De to Ingeniører har været i Kompagni i 9—10 Aar og i den Tid udført adskillige store Arbejder, blandt andet nogle Piller ved Broen over Alsund. Ingeniørerne Monberg og Thorsen nyder deres Kollegers ubetingede Tillid, og ingen betvivler, at de vil være i Stand til at gennemføre det mægtige Arbejde, der er dem betroet

— — —
Bygningen af Lillebæltsbroen — Landets hidtil største Ingeniørværk — følges med den varmeste Interesse af enhver Dansk — og ikke mindst Lokomotivmanden er interesseret i Tilblivelsen af dette Størværk, som han med Tiden vil blive ligesaa fortrolig med som Skinnevejen paa Landjorden. — —

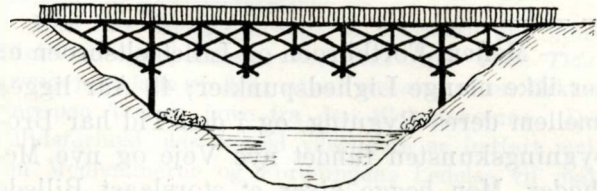
I de kommende fem Aar — til det første Ekspres-Tog er ført lykkeligt over — vil vi derfor holde vore Læsere bekendt med Udviklingen og Væksten af dette interessante og imponerende Arbejde.

— — —
Medens Lillebæltsbroen bliver ikke blot Danmarks, men hele Skandinaviens største Jernbanebro, findes i Udlandet, især i England og Amerika Broer af betydelig større Udstrækning. Af alle hidtil byggede Jernbanebroer er der een, der i almindelig Interesse langt overgaar de andre, nemlig Forth Broen, der fører over den stormfulde Havbugt, Firth of Forth i Skotland.

Jernbanelinien mellem England og det nordlige Skotland, — især mellem London og Edinburgh, havde hidtil i Firth og Forth stødt paa en tilsyneladende uoverstigelig Hindring. Trafiken over Havbugten besørges af Dampfærger, men denne Fart var baade tids-spildende og usikker paa Grund af den urolige Sø. Allerede i 1872 forelaa det første Forslag til en Bro, men først i 1882 — efter utallige Ændringer — antoges de engelske Ingeniører Fowler og Baker's Forslag og Bygningen af Verdens største Jernbanebro tog sin Begyndelse. —

Arbejdet fulgtes med den allerstørste Interesse over hele Verden, ikke blot paa Grund af dets enorme Omfang, men ligesaa meget fordi Cantileversystemet her skulde anvendes for første Gang i stor Stil. Dette System, der blev patenteret i 1864 af den tyske Ingeniør Gerber, er i sig selv ikke noget nyt, tværtimod, maaske Verdens ældste Brosystem, idet Broer af denne

Type byggedes for Tusinder af Aar siden i Kina, Tibet og Indien og anvendes den Dag idag af vilde Folkeslag, f. Eks. af Indianerne i Kanada. Vedføjede Billede af en primitiv Cantileverbros giver et Begreb om Principet. —

Cantileverbrosen.

Forthbroens Dimensioner er enorme. De to største Broaabninger har en Vidde af 521 Meter hver og de to mindre 207 Meter hver. Total-Længden udgør 2394 Meter. Højden af Skinnerne er ca. 60 Meter over Havfladen og Toppen af Brokonstruktionen 104 Meter. Aabningen af Broen fandt Sted, otte Aar efter Arbejdets Begyndelse, i 1890. —

Forthbroen.

Broen er saa stærk i Konstruktionen, at Ekspres-Toget — The flying Scotchman — kører over med en Fart af 100 Kilometer og kan standse med almindelig Pludselighed midt paa Broen uden at denne berøres deraf. Omkostningerne ved Forthbroen beløb sig til 55 Millioner Kroner, en Sum, der nu maatte multipliceres med 3 eller 4. 5000 Mennesker var til Stadighed beskæftiget ved Bygningen, og paa Grund af de omfattende Sikkerhedsforanstaltninger, mistede — kun — 57 Mennesker Livet! — Men selvom Forthbroen er saa stærk, at hverken Ekspres-Toget eller de forfærdelige Orkaner, der om Vinteren sætter ind fra Nord-søen, kan røkke den, er den udsat for Angreb af en ganske anden Art — af en uforsonlig og

frygtelig Fjende — nemlig Rusten. For at være mod denne Fare er en Stab af Malere hele Aaret i Aktivitet — og har været det lige siden 1883. Jernkonstruktionen udgør ca. 54 Hektarer, en Flade det tager 3 Aar at male, og hvor til aarlig kræves ca. 20 000 Kilo Maling. —

— Mellem Forthbroen og Lillebæltsbroen er der ikke mange Lighedspunkter; 45 Aar ligger imellem deres Bygning, og i den Tid har Brobygningskunsten fundet nye Veje og nye Metoder. Men begge giver et storslaaet Billede af Menneske-Myrernes utrættelige Kamp for at underlægge sig Jorden!

UHELDSFORSIKRINGSFORENINGEN

for de danske Statsbaners Personale,

der ledes af valgte Repræsentanter fra de fire store Jernbaneorganisationer, afholdt den 17. Maj d. A. sit aarlige Repræsentantskabsmøde i København.

Samtlige Repræsentanter var mødt.

Til Sekretær valgtes Trafikinspektør Okkels.

Formanden, Forretningsfører Charles Petersen bød Forsamlingen velkommen særligt de to Æresmedlemmer og forhenværende Forretningsførere, Trafikminister Friis-Skotte og Togfører P. D. Pedersen.

Til Behandling var følgende Dagsorden:

1. Protokolen.
2. Beretning og Regnskab.
3. Betænkning fra Styrelsen angaaende Spørgsmaalet om Fareklasser og Forsikringspræmier.
4. Valg i H. t. Lovenes §§ 10 a, b, f, 11 og 13.

Forretningsføreren, Fuldmægtig Chr. Schmidt af lagde Beretning.

Antallet af anmeldte Skader har i det forløbne Aar været noget højere end i det foregaaende Aar. Skadeprocenten har udgjort 7,31 pCt. mod 7,90 pCt. Aaret forud. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Oversigt over Skadeprocentens Svingninger gennem Aarene.

Aar	Antal Skader	Medl.-Tal	Antal Skader i pCt. af Medlemstallet
1915	296	2759	10,73
1916	333	2820	11,81
1917	305	2951	10,34
1918	244	3050	8,00
1919	226	3432	6,59
1920	190	3738	5,09
1921	132	3752	3,52
1922	255	3697	6,90
1923	207	3879	5,34
1924	218	3816	5,71
1925	235	3840	6,10
1926	260	3890	6,66
1927	249	3846	6,47
1928	303	3834	7,90
1929	354	4842	7,31

Ved forrige Regnskabsaars Afslutning henstod endnu som uafgjort 48 Skadetilfælde. I det forløbne Aar er der anmeldt 354 nye Tilfælde og desuden er 2 tidligere afgjorte Skader genoptaget til Behandling. Af disse ialt 404 Tilfælde blev de 340 afregulerede inden Aarets Udgang, saaledes at der som uafgjort henstod 64 Skadetilfælde (deraf 2 Dødsfald).

Af de 340 afregulerede Skadetilfælde er 306 endelig afgjort ved Udbetaling af Dagsrerstatning. 13 Tilfælde medførte Invaliditetserstatning, 4 Tilfælde Dødsrerstatning, 10 Tilfælde medførte intet Erstatningskrav, og i 7 Tilfælde maatte Erstatningskrav afvises.

De 4 Dødsfald fordeler sig saaledes:

- 1) Klemt mellem Vognene under Rangering. Brøstkassen delvis knust. Død paa Hospitalet 24 Timer efter. Erstatning 1000 Kr. udbetalt Enken.
- 2) Under Rangeringen klemt mellem Vogn og Pakhusrampe. Død paa Hospitalet 10 Timer efter. Erstatning 1000 Kr. udbetalt Enken.
- 3) Klemt mellem Vogne under Rangering. Læsion af Lungerne. Død paa Hospitalet 1 Time efter. Erstatning 1000 Kr. udbetalt Skifteretten.
- 4) Sprunget paa Tog efter Igangsætning. Faldt og blev overkørt af 3 Vogne. Knust Bækkenparti og nederste Underliv. Død straks. Erstatning 1000 Kr. udbetalt Enken.

Invaliditeterne fordeler sig saaledes:

- 1) Paakørt af Tog paa Vej fra Remise til Station. Contusion af Hoved og Ryg. Paadraget sig bl. a. varig dobbeltsidig kronisk Hoftebetændelse og Kryds- og Bækkenbensledbetændelse (20 pCt.).
- 2) Faldet paa Gaden i glat Føre. Brud af venstre Laar. Halter, kan ikke staa og gaa uden Smerter. Maa bruge Stok. (30 pCt.).
- 3) Styrtdet med Skinneeykle. Brud af venstre Ben. Blivende forringet Arbejdsevne. Arbejderforsikringsraadet bevilger 12 pCt. (12 pCt.).
- 4) Faldet ned fra Rampe under Læsning af Gods. Contusion af Ryg og højre Arm. Kronisk Led- og Muskelbetændelse i højre Arm og Muskler (15 pCt.).
- 5) Under Rangering sprunget fra en Vogn ned i Skærveballast. Forstuvning af højre Knæ. Ledbetændelse og Nervebetændelse i Benet. Svind af Laarmuskler (20 pCt.).
- 6) Stukket højre Pegefinger paa Jernsplint. Blodforgiftning. Defekt Finger. Leddet stivt (10 pCt.).
- 7) Kørt ned af en Bil. Brud af højre Underbensknogler. Contusion af Hovedet. Varig Invalid (30 pCt.).
- 8) Under Indrangering ramt i Baghovedet af Kupédør. Nedsat Muskelkraft paa venstre Side. Svind af Muskulaturen. Varig Invalid. Arbejderforsikringsraadet bevilger 50 pCt. (50 pCt.).

- 9) Slaaet højre Arm ved Spring fra en Vogn. Paa-draget sig kronisk Albuedbetændelse med Bevægelsesindskrænkning (20 pCt.).
- 10) Under Rangering venstre Ben overkørt. Amputeret over Knæet (65 pCt.).
- 11) Ved Fald i Sporet slaaet højre Arm mod Skinnen. Traumatisk Muskel- og Ledlidelse. Begyndende traumatisk Neurose. Arbejderforsikringsraadet bevilger 8 pCt. (8 pCt.).
- 12) Gledet i glat Føre og slaaet Hovedet mod Skinnen. Contusion af Hovedet. Traumatisk Neurose (8 pCt.).
- 13) Ved Kobling af Vogne kvæstet Lillefingeren, højre Haand. Amputation af yderste halve Led (2½ pCt.).

Foreningens Medlemstal var ved Forsikringsaarets Udløb den 30. November i Fjor 4842 med en samlet Forsikringssum af 6 900 000 Kr. Sammenlignet med Aaret forud betyder det en Fremgang i Medlemstal paa 1008 og i Forsikringssum paa 1 072 500 Kr.

Der er siden Regnskabs Afslutning yderligere tilgaaet ca. 400 Medlemmer, saaledes at der ialt har været en Fremgang siden 30. November 1928 paa ca. 1400 Medlemmer.

Om den stærke Stigning i Medlemstallet, siden December 1928, ialt 40 pCt. af det daværende Medlemstal, udtalte Forretningsføreren, at den skyldes en systematisk iværksat Agitation blandt Personalet ved Hjælp af Agenter blandt Foreningens egne Medlemmer Landet over. Disse modtager som Vederlag for deres Arbejde et Kvartals Præmie for hver tegnet Forsikring, dog ikke ud over en Forsikringssum af 3000 Kr. Af den betydelige Tilgang har Lokomotivpersonalet og Dag- og Timelønnede leveret en meget væsentlig Del.

Det forløbne Regnskabsaar svarer til et ganske usædvanligt stort Skadesaar. Der har saaledes — som det vil ses af Regnskabet — været udbetalt ca. 29 400 Kr. i Erstatninger og Lægehonorarer mod 19 000 i det forudgaaende Aar, og ved Aarets Udgang 30. November 1929 henstod saa mange og store uafgjorte Skader, at der til Imødegaaelse heraf paa Regnskabet har maattet afsættes som Foreningens egen formodede Andel ca. 19 800 Kr. mod 12 800 Kr. i det forudgaaende Aar. Ogsaa i det nuværende Regnskabsaar synes Udgiften til Skader at blive særlig stor, idet der for de forløbne 5½ Maaned paa Foreningen er faldet en Udgift til Skader paa ca. 17 000 Kr. Der kan derfor ikke i Aar stilles Forslag om Udbetaling af Bonus, hvilket ellers i de sidst forløbne 4 Aar har fundet Sted paa den Maade, at Medlemmerne kun har været afkrævet Kontingent i 2 Kvartaler aarligt. Men — hvad der jo i og for sig er vigtigere — Foreningen kan til Gengæld pege paa mange og store Skader, der er forsvarligt og hurtigt afregulerede. Det er ganske betegnende for Foreningens Effektivitet og Vækst, at af de 9 a 10 Jernbanemænd, der i Løbet af 1 Aar, nemlig siden

1. Maj 1929 har mistet Livet ved Ulykkestilfælde, har de 7 været Medlemmer, og Erstatning er udbetalt til de pagældendes Efterladte.

Tilgangen af Medlemmer vil sikkert fortsættes jævnt og støt, om end ikke saa stærkt som hidtil.

Der er i Styrelsens daglige Arbejde og Administration indført forskellige Ny-Ordninger, som Tid og Forhold har gjort paakrævet.

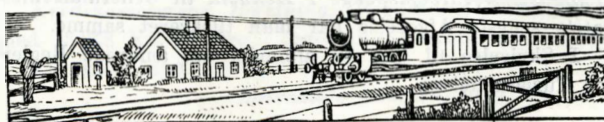
Man har forsøgsvis søgt at begrænse den store Udgift til Læge-Attester ved *inden for visse Tids-Grenser* at lade en Lægeattest erstatte af en Erklæring paa Tro og Love fra den tilskadekomne. Det Tillidsforhold, der derved yderligere er indført mellem Medlemmerne og Foreningens Ledelse vil man gerne, om Erfaringen taler derfor, bibeholde. Denne Foranstaltning, der altsaa kun angaar smaa og økonomisk set ret ubetydelige Skader, kan paa ingen Maade siges at have influeret paa den store Udgift til Skader i de forløbne 5½ Maaned af indeværende Regnskabsaar.

Der er oprettet Kartotek over Medlemmerne saaledes, at man bedre end ved de tidligere Medlemsbøger kan identificere det enkelte Medlem. Denne Foranstaltning er bl. a. nødvendiggjort ved den sidste Aar vedtagne Lovændring, hvorefter *alle* Medlemmer selv efter deres Afsked fra Statsbanerne under visse Forudsætninger vedblivende staar som Medlemmer, dog saaledes at de er kontingentfrie og saaledes at der kun tilfalder dem en begrænset Erstatning i Tilfælde, da de maatte omkomme ved Ulykkestilfælde.

I Styrelsens Sammensætning skete der paa forrige Repræsentantskabsmøde den Ændring, at det 3. Styrelsesmedlem *tillige* varetager Kassererforretningerne. Denne *foreløbigt* fastsatte Ordning ønsker man nu bibeholdt, men det er foreslaaet af Styrelsen og i Aar vedtaget af Repræsentantskabet, at der fremtidig vælges en *Suppleant* til Styrelsen, som til enhver Tid skal være inde i de forskellige Forretninger, og som skal kunne overtage enhver af disse, hvis der pludseligt skulde indtræde Vakance eller i Tilfælde af indtrædende *længere* Forfald for et af Styrelsens Medlemmer.

Den fra 1. December d. A. afsluttede nye Kontrakt med Foreningens mangeaarige og meget kulante Genforsikringsselskab »Skandinavia« har medført den Ændring, at Foreningen nu selv fuldt og helt har overtaget alle Forsikringer paa 3000 Kr. og derunder. Men alle de Skader, der er indtruffet inden 1. December 1929 forpligter dog Selskabet ind i det nye Regnskabsaar efter den tidligere Kontrakt. I det lange Løb vil det erfaringsmæssigt vise sig at være en god og forstandig økonomisk Ordning for Foreningens Medlemmer. Af Medlemmer, der har tegnet større Forsikringer end 3000 Kr., er der for Tiden ca. 250. Disse Forsikringer er altsaa fremdeles *genforsikrede*.

(Fortsættes.)

HOVEDBESTYRELSESMØDET DEN 26., 27. OG 28. MAJ 1930

Redaktøren fraværende med Forfald den 26. og 27.

Punkt 1. Forhandlingsprotokollen.

Forhandlingsprotokollen oplæstes og godkendtes.

Punkt 2. Formandens Beretning.

Formanden indledede med en udførlig Omtale af Løn-sagen, dens hidtidige Forløb samt det Standpunkt, hvor-paa denne Sag nu befandt sig. Dernæst blev de siden sidste Hovedbestyrelsesmøde behandlede Sager refereret.

I Sagen om Lokomotivførere paa alle Rangerlokomotiverne har Foreningen haft Foretræde for Folketingets Lønningsudvalg, hvor man gav en Redegørelse af hele denne Sag og anmodede om, at Overenskomsten af 16. December 1925 nu førtes ud i Livet. Udvalget har senere drøftet Spørgsmaalet med Ministeren; men sluttede med at henvise hele Spørgsmaalet til Behandling i Lønningskommissionen. Foreningen har derefter udarbejdet en Redegørelse for, hvorledes Tjenestetidskommissionerne i 1915 og 1920 har udfundet Størrelsen af det paakrævede Antal Lokomotivpersonale, hvorefter man har paavist, at der stadig mangler et ikke lille Antal Lokomotivførere, inden fornævnte Overenskomst kan siges at være opfyldt.

I en Sag ang. Helligdagsoverarbejdspenge til et Sæt Personale i Nyborg har Generaldirektoratet givet Foreningen Medhold.

En Sag vedrørende Godtgørelse af samme Art er henlagt, da der er Uoverensstemmelse mellem de af vedkommende Lokf. fremsendte Meddelelser om den paagældende Tur og den af Gdt. fremskaffede originale Tjenestefordeling.

Man har fortsat Arbejdet med en tidligere omtalt Sag angaaende Fridagsberegning, og det er nu lykkedes at fastslaa, at der skal være 13 Fridage pr. Kvartal (omtalt i D. L. T. Nr. 7). I to andre Sager om Erstatning for manglende Fridage er der endnu ikke naaet noget Resultat, dels fordi Gdt. hævder, at der er Forskel paa *inddragne* og paa ikke *liddelte* Fridage, dels fordi den paagældende Lokofyrh. har afslaaet et ham givet Tilbud om Erstatningsfridage.

I en Sag om Befordringsudgifter (Sporvognspenge) i København har Gdt. sluttet sig til Distriktets Afgørelse, ifølge hvilken saadan Godtgørelse kun skal ydes, naar der medføres Lagendaase. Der er paany skrevet i Sagen.

Der er anmodet om, at den Lægeattest de afskødgede Lokomotivfyrbøderaspiranter maatte præstere, forinden de kunde genantages, betales af Statsbanerne.

I Anledning af at 1. Distrikt ikke har villet udbetale Helligdagsoverarbejdspenge i Henhold til Generaldirektoratets seneste Afgørelse har man tilskrevet samme.

I Skrivelse til Gdt. er anmodet om ændrede Regler for Turbesættelser.

Man har beskæftiget sig med et Spørgsmaal om Turanciennitet for Lokomotivførere, der var forfremmede, henholdsvis forflyttede til samme Depot. Man har ligeledes beskæftiget sig med en Sag om Anciennitet for en Ansøgning, hvis Ekspedition var forsinket paa Grund af flere Helligdage.

Som udførlig omtalt i D. L. T. for 5. Maj har Landsretten afsagt Dom i den mod Statsbanerne anlagte Sag angaaende Godtgørelse for dobbelt Husførelse til Lokf. V. T. Johansen. Statsbanerne tabte Sagen.

Paa Foreningens Anmodning har Gdt. anmodet Distrikterne om at tilrettelægge Rangeriurene saaledes, at større Svingninger i det maanedlige Tjenestetimetotal (gennemsnitlig 195 i en Maaned med 30 Dage og 4 Fridage) undgaas.

I en Sag om den maksimale maanedlige Tjenestetid for en Lokf. i Rangertur hævdede 2. Distrikt, at i Januar Maaned — hvor der kun faldt 3 Fridage — var Tjenestenormen 224, hvorimod Foreningen hævdede, at den var 210, idet man gjorde gældende, at medens Normen for Strækningsture (208 Timer) skal forhøjes eller nedsættes med 8 Timer for hver Dags Afvigelse fra de 30 Dage og 4 Fridage skal Normen for Rangertjenesten (195 Timer) forhøjes eller nedsættes med $7\frac{1}{2}$ Time for hver Dags Afvigelse fra det normale. Generaldirektoratet har givet Foreningen Medhold.

Man har overfor Gdt. paapeget en Række Tilsidesættelser af Tjenestetidsreglerne og har derfor anmodet om, at de nævnte Regler maa blive overholdt.

Gdt. meddeler, at ogsaa A, C og K Maskiner vil blive forsynet med fjedrende Sæder. Derimod vil de med Skærme i Stedet for Sidesæjl paa visse Rangermaskiner anstillede Forsøg ikke blive fortsat, dels fordi de forsøgte Skærme har vist sig u hensigtsmæssige, dels fordi det er Gdt.s Indtryk, at Lokomotivpersonalet ikke er særlig interesseret i bemeldte Skærme.

Det sædvanlige Tilskud (300 Kr.) til Afholdelse af Foredrag er modtaget.

Ved Repræsentantskabsvalget til den jydsk-fyenske Sygekasse blev den af Lokomotivpersonalet opstillede Kandidat 2. Suppleant.

Der er til samtlige Medlemmer udsendt et Hefte indeholdende Navnene paa de Lokomotivmænd, som ikke er tilsluttet vor Organisation.

Foreningen har ved 2 Repræsentanter deltaget i en Festlighed ved Kontorchef Harhoff's Afgang som Sygekasseformand, et Hverv han havde beklædt i 25 Aar. Vi har endvidere været repræsenteret ved Dansk Lokomotivmands Forbunds Kongres i Odense.

For Aaret 1929 tilkommer der vor Organisation 6333 Kr. af det ved Marketenderiet paa Gh. indtjente Overskud m. m.

Til I. T. F. er fremsendt forskellige Oplysninger vedrørende Medlemsantal, Foreningens økonomiske Forhold, Personalets Andel i Banernes Ledelse og eventuelle Overskud samt vedrørende forskellige statistiske jernbanemæssige Oplysninger.

I Dagene fra den 21.—27. Maj har der paa Foreningens Feriehjem været Studiekursus for ialt 24 Deltagere fordelt i 2 Studiekredse med hver 12 Deltagere og en Studiekredsleder. I den ene Studiekreds beskæftigede Del-

tagerne sig med Tillidsmandsvirksomhed, i den anden med Samfundslære. Studielede var henholdsvis Redaktøren og Sekretær Bertolt, Arbejdernes Oplysningsforbund. Formandens Beretning godkendtes.

Punkt 3. Beretning fra de staaende Udvalg.

Statsfunktionærernes Laanforening fremsender Beretning for Virksomheden i 1929. C. O. fremsender Regnskab for 1929—30. Fra N. J. U. foreligger Meddelelse om, at Finsk Jernbaneforbund er sprængt.

Toges til Efterretning.

Punkt 4. Hovedkassererens Beretning.

Dansk Lokomotivmands Forenings og Dansk Lokomotiv Tidendes Regnskaber for 1929 foreligger nu reviderede saavel af de af Kongressen valgte Revisorer som af Arbejdernes Revisionsinstitut.

Hovedkassereren forelagde en for 31. Marts 1930 opstillet Raabalance (Statusoversigt) over Foreningens Formue. Balancen var 486 894 Kr. og viste en Fremgang paa 6 289 Kr. 23 Øre. Efter at *Røgilds* paa det kritiske Udvalgs Vegne havde fremsat enkelte Bemærkninger, godkendtes Hovedkassererens Beretning.

Punkt 5. Foreliggende Sager.

Formanden valgtes til at repræsentere Foreningen paa Svensk Lokomotivmands Forbunds Kongres i Stockholm.

Rosenkilde Laursen valgtes til at repræsentere vor Forening paa Norsk Lokomotivmands Forbunds Kongres i Trondhjem.

Hovedkassereren valgtes til at repræsentere os paa Danske Jernbaners Afholdsselskab Aarsmøde i Odense.

En Sag angaaende Repræsentation paa Finsk Lokomotivmands Forbunds Kongres, hvortil Indbydelse forelaa, henvises til N. L. F.

Tønder Afdelinger anmodede om et Tilskud til en Genforeningsfest. Kunde ikke imødekommes.

Forretningsudvalget foreslog, at den paatænkte Studierejse til Wien paa Grund af forskellige Omstændigheder dels i Østrig dels herhjemme udsattes. Hovedbestyrelsen tiltraadte dette.

Afd. 1 og 2 fremsender en paa et Fællesbestyrelsesmøde vedtagen Resolution, hvori protesteres mod den udstrakte Anvendelse af Motorførere til Lokomotivfører-tjeneste. Efter Bemærkning om det uheldige i, at de 2 Afdelingsbestyrelser uden at tilkalde Repræsentanter for Depotets 3. Afdeling afholdt Møde og drøftede Anliggender, hvori Motorførerafdelingens Medlemmer var interesseret, toges Resolutionen til Efterretning.

Fra Afdeling 1 og fra Kreds 2 forelaa 2 Resolutioner, tagende Sigte paa Indmeldelse i Metalarbejderkartellet; i førstnævnte Resolution gives Udtryk for, at Spørgsmaalet ønskes forelagt førstkommande ordinære Kongres, medens den anden Resolution ønsker Spørgsmaalet løst snarest. Efter en indgaaende Debat vedtoges det at følge sidstnævnte Resolution.

Kreds 2 henstiller, at de opnaaede Eksamensresultater udelades af de Meddelelser, som efter bestaaede Lokomotivfyrbøder- henholdsvis Motorførereksamen gives i D. L. T. Hovedbestyrelsen sluttede sig hertil.

Kreds 1 meddeler, at der er modtaget adskillige Klager over, at Tjenestefordelingerne strammes i Stedet for, som

forventet, at blive lettere efter de »forbedrede« Tjenestetidsreglers Indførelse. Man debatterede de Forholdsregler, der i saa Henseende bør tages. Sagen henvises til Forretningsudvalget.

Fra Kreds 2 forelaa en Sag om en Lokomotivfyrbøder, som Gdt. trods Tilskadekomst i Tjenesten agter at afskedige med alm. Pension. Kredsen mente, at man burde prøve Sagen ved Domstolene; henvises til Forretningsudvalget.

Punkt 6. Eventuelt.

Man debatterede forskellige mindre Spørgsmaal.

Formanden bragte Hasberg, som paa Grund af Forfremmelse til Lokomotivfører udtræder af Hovedbestyrelsen, en hjertelig Tak for Samarbejdet og for det Arbejde, han i en Aarrække havde udført for Foreningen.

E. K.

REFERAT FRA LOKOMOTIVFØRERNES KREDSBESTYRELSES- MØDE DEN 26.—5 1930.

Dagsorden:

1. Meddelelser fra Formanden.
2. Meddelelser fra Kredskassereren.
3. Eventuelt.

Kredsformanden havde talt med Maskinbestyreren i l. Distrikt angaaende resterende Permissionsdage for Medlemmer i Afdeling 1, der var utilfreds med den Måde, hvorpaa Tilrettelægnningen foregik. Maskinbestyreren tilbød at forhandle med Afdelingen om Spørgsmaalet, hvorom Afdeling 1 er underrettet.

En Sag om Overtidsgodtgørelse for en Lokf. i Ho. behandledes. Den paagældende kunde intet tilkomme.

Et Spørgsmaal om Køretimebetaling for Kørselen Vejle—Vejle H. undersøges.

En Lokf. i Kolding, der ikke kan taale at staa paa en Rangeringsmaskine paa Grund af daarlige Ben, ønskede at blive tvangsforflyttet til Gb.

Kunde ikke anbefales.

Der forelaa Beklagelser over adskillige Kørselsfordelinger fra forskellige Depoter, specielt fra Afdeling 1.

Formanden og Redaktøren blev indbudt til Protestmøde i Afdelingerne 1 og 2 i Anledning af Kørselsfordelingen ved Gb.

Oversendes Hovedbestyrelsen.

Det vedtoges at foreslaa H. B., at Formanden skal rette Henvendelse til Ministeren med Forespørgsel om, hvilke Direktiver han har givet med Hensyn til Fortolkning af Tjenestetidsreglerne, ligesom det vedtoges at foreslaa H. B. at arbejde kraftigt for en Revision af Tjenestetidsreglerne, da det nu — efter at Administrationen udnytter disse i deres yderste Konsekvens — viser sig, at de virker saaledes, at Personalet overanstrenges.

Der behandledes et Par Sager vedrørende Signalkommissionerne samt Spørgsmaalet vedrørende Daglyssignalerne.

Kredskassererens Beretning: Regnskabet balancerede med 13 278 Kr. 54 Øre. Togtes til Efterretning.

Eventuelt intet.

Rosenkilde Laursen, fung. Sekr.

LOKOMOTIVFYRBØDERNES KREDSBESTYRELSESMØDE DEN 26. MAJ 1930.

Alle var til Stede.

Punkt 1. Forhandlingsprotokollen.

Forhandlingsprotokollen oplæstes og godkendtes.

Punkt 2. En Resolution angaaende Indmeldelse i i Metalarbejder Kartellet.

En fra Afdeling 2 fremsendt Resolution med Henstilling til Kredsbestyrelsen om at tage Spørgsmaalet om Dansk Lokomotivmands Forenings Indmeldelse i Metalarbejder Kartellet op til Behandling.

Efter en indgaaende Drøftelse af Spørgsmaalet vedtoges det enstemmig at henvise Spørgsmaalet til Hovedbestyrelsen, og her stille Forslag om, at Dansk Lokomotivmands Forening snarest indmelder sig i Metalarbejder Kartellet.

Punkt 3. Foreliggende Sager.

Kredsformanden redegjorde for de siden sidste Kredsbestyrelsesmøde behandlede Sager. Angaaende Sagen om Lokomotivfyrbøderaspiranternes Anciennitet var der tilskrevet 2. Distrikt, men da Svaret endnu ikke var modtaget, anmodedes Lønqvist om at rykke Distriktet for Afgørelsen.

Lokomotivfyrbøder Nielsen, Gb., som grundet paa Tilskadekomst i Tjenesten var tildelt en Ledvogterplads, og da denne ikke blev modtaget, arbejdede som Haandværker, er nu bleven afskediget. Sagen blev sammen med en fra Afdeling 6 fremsendt Anmodning om ikke i Dansk Lokomotiv Tidende at bekendtgøre Eksamenskaraktererne fra Jernbaneskolen, og en fra Afdeling 2 modtaget Beklagelse over, at det ikke fortrinsvis var Tillidsmænd, der var udtaget til Deltagelse i Studiekursus paa Feriehemmet, samt Spørgsmaalet om Udpegning af Kørelærere, henvist til Hovedbestyrelsen.

Fra Afdelingerne 6, 24, 44 og 52 forelaa der Forespørgsler vedrørende Funktionsgodtgørelse. De 3 førstnævnte toges op til nærmere Undersøgelse, medens sidstnævnte toges til Efterretning, idet den paagældende var at regne som yngste Mand ved Depotet.

Sagen om Lokomotivførersportler, for Rejse som Passager for paa fremmed Depot at udføre Lokomotivførertjeneste, er imødekommet af Generaldirektoratet.

Fridagssagen fra Tdr. er ligeledes imødekommet, og den paagældende vil faa udbetalt Erstatning for 1 mistet Fridag. Den fra Afdeling 2 modtagne Resolution om Udtagelserne til Motorførerkursus er af Kredsformanden undersøgt men Generaldirektoratet hævder, at det er de i Anciennitet ældste Lokomotivfyrbødere med de fornødne Kvalifikationer som er udtaget. En fra samme Afdeling modtaget Velfærdssag, samt en Skrivelse om Oliekasserne, tilbagesendes Afdelingen til nærmere Undersøgelse. Fra Afdeling 38 forelaa der Forespørgsel om Regler for Turbesættelse, og Kredsbestyrelsen maa formene, at saafremt der samtidig med Udnævnelse til Lokomotivfyrbøder sker Forflytninger til et Depot af ældre Lokomotivfyrbødere, og der inden et Aars Forløb bliver Tale om Turbesættelse mellem disse, anbringes den i Anciennitet ældste Lokomotivfyrbøder Tur. Endvidere at Retten til at komme i

Tur blandt Lokomotivfyrbødere, der ikke har været ved Depotet 1 Aar, tilkommer den Lokomotivfyrbøder, som først vilde opnaa Anciennitet ved Depotet. En Anmodning fra Afdeling 26 om at der af det indsamlede Beløb til fhv. Lokomotivfyrbøder Sørensen, Thisted, udbetaltes ham 135 Kr., blev imødekommet, og forskellige Anciennitetssager fra Afd. 2, 6 og 12 henvistes til Kredsbestyrelsen.

I Anledning af Lokomotivfyrbøder A. Hasbergs Forfremmelse til Lokomotivfører udtræder han af Kredsbestyrelsen og Suppleanten, Lokomotivfyrbøder B. Kjær, Ar., tiltræder som Medlem af Kredsbestyrelsen. Afdeling 38 fremsender et Spørgsmaal om Tjenesten paa Kulprøvemaskiner. Det vedtoges at tilskrive 2. Distrikt

Punkt 3. Skrivelse til Kredsene.

Kredsformandens Korrespondance med Afdelingerne blev gennemgaaet og toges til Efterretning.

Punkt 4. Kredskassererens Beretning.

Kredskassererens Beretning for Januar Kvartal 1930 fremviste en Indtægt af 8 517.99 Kr. og en overført Kassebeholdning fra 1929 paa ialt 1 810.79 Kr. Udgiften havde været 8 800.85 Kr. Kassebeholdning pr. 26. Maj. 1930 1 527.93 Kr. Balance 10 328.78 Kr.

Regnskabet toges til Efterretning.

Punkt 5. Eventuelt.

Herunder behandlede forskellige Spørgsmaal, bl. a. Uniformsleveringen, samt en Forespørgsel fra Gedser om der kan faas udstedt Sygefriпас for at besøge en Tandtekniker i Nykjøbing F. Kredsbestyrelsen formener, at man tilkommer saadanne Friпас.

H. P.

EN RIGTIG FEST

Lørdag den 17. Maj afholdt Afdelingerne i Padborg en større Fest paa »Padborghus« i Anledning af deres Optagelse i »det sønderjydske Fanefond«.

Der var mødt mange Deltagere fra hele Sønderjylland, og de tyske Lokomotivmænd fra Flensborg og Neümunster var ogsaa indbudte.

Fra Neümunster blev desværre i sidste Øjeblik sendt Afbud, da Kollegerne der var blevet forhindret af et vigtigt Møde, men fra Flensborg mødte ca. 30—40 Lokomotivmænd, og mange havde taget deres Hustruer med. Padborgs afholdte Lokomotivmester var ogsaa indbudt og deltog med sin Familie, til Festen sluttede.

Formanden for Afdeling 41, Hr. Lokomotivfører A. A. Jensen, aabnede Festen ved i velvalgte Ord at byde den store Forsamling velkommen og gav Ordet til undertegnede, som repræsenterede vor Hovedbestyrelse ved Festen, og derfor havde den Ære at holde Indledningstalen, og da jeg har kørt 6 Aar paa Strækningen Vamdrup—Padborg og deraf 9 Maaneder som »Lods« for de tyske Lokomotivmænd, og derfor havde faaet et særligt Kendskab til disse udmærkede Mænd og knyttet mange Venskaber, var det mig en særlig Glæde at tale ved denne Lejlighed.

Man maa lade de tyske Lokomotivmænd, at de ser internationalt paa Forholdene, og Gruppeformanden for Flensborg beklagede i sin Tale, at de dernede ikke vidste, at denne Fest skulde være en Fanefest, for saa vilde deres Afdeling ogsaa gerne have sat en Sølvplade paa Fanestangen i Lighed med de sønderjyske Afdelinger af »D. L. F.«, og han udtalte Haabet om, at de snart maatte faa Lejlighed til at paasætte en saadan Plade.

Ja, vi maa være stolte af, at »D. L. F.« staar i saa intim Forbindelse med vor tyske Broderorganisation, som bestaar af saa udmærkede Mænd, og at de danske Lokomotivmænd baade i Padborg og Tønder forstaar at være medvirkende til at vedligeholde Venskabet med de tyske Kolleger, det tyder paa, at de er i Besiddelse af en Organisationskultur, man ikke kan værdsætte nok.

D'Hrr. Lokomotivførere Andersen og Nic. Christensen, Tønder, forlystede Selskabet fra Scenen, og det gik Slag i Slag med tyske Sange og ægte dansk Humør fra Scenen, hver Gang der var en lille Pause mellem Dansene.

Denne Sammenkomst, de to Padborg-Afdelinger havde arrangeret, høstede de megen Anerkendelse for, og Talerne, der i Aftenens Løb udveksledes mellem tyske og danske Lokomotivmænd, vidnede om en Organisationsforstaelse, der rækker ud over Grænserne.

Desværre fik Festen en brat Afslutning ved 4-Tiden om Morgen, idet Lokomotivfører West, Padborg, da han kom op paa Scenen for at foredrage en Vise, var saa uheldig at stikke det ene Ben ned i en Aabning i Gulvet med det sørgelige Resultat, at det andet Ben brækkede to Steder paa Skinnebenet, og West blev efter en foreløbig Forbinding af den stedlige Læge, kørt i Ambulance til Aabenraa Sygehus.

Forhaabentlig vil Hr. West ikke faa varigt Men efter sit Uheld, og man maa ønske snart at se ham med sit gode Humør igen mellem hans mange Venner.

Den ellers udmærkede Fest afsluttedes straks, og man skiltes mindre glad, end Tilfældet vilde have været, hvis dette Uheld ikke var sket, men de to Padborg Afdelinger fortjener Tak og Anerkendelse for det udmærkede Arrangement af Festen og Kollegerne fra Flensborg en Tak for deres behagelige Nærværelse og smukke Sange.

Rosenkilde Laursen.

STUDIEREJSEN

Den i Aar planlagte Studierejse til Udlandet maa paa Grund af sammenfaldende Omstændigheder opgives.

NORDISK JERNBANEDAG

Fra det tyske Jernbane Embeds Forbund har vi modtaget følgende Skrivelse:

Ærede Kolleger!

Indlagt det endelig fastsatte Program for den »Nordiske Jernbanedag« i Hamburg den 22. Juni 1930. — Som det ses af Programmet, gør vore Hamburger Kolleger sig Umage for at gøre Opholdet for vore udenlandske Kolleger — saa vidt de vil tage Del i denne internationale Sammenkomst — saa behageligt som muligt.

Skulde nu fra det ene eller det andet Land en officiel Delegation af en særlig Grund ikke være mulig, saa beder vi dog at ville foranledige, at der i Medlemsbladet bliver henvist til denne nordiske Jernbanedag, for saaledes at give Kolleger, der paatænker at gøre en Ferierejse, den Mulighed at kunne disponere og melde sig rettidigt i Hamburg angaaende Deltagelse. Anmeldelsen skal, som det vil ses af Programmet, sendes til Gemeinnützigen Verkehrsverein, Hamburg 15, Nagelsweg 14. Hvis der efter Offentliggørelsen i Eders Fagblad skulde melde sig Deltagere hos Eder, saa er vi gerne beredt til at sende et tilsvarende Antal Programmer til Udlevering til de paagældende.

Vi lægger stor Vægt paa, at I omtaler den Nordiske Jernbanedag i Eders Medlemsblad, og tror ikke at have bedt Eder forgæves om at opfylde vort Ønske. Vore Hamburger Kolleger vilde med stor Glæde hilse en Deltagelse fra Eders Land.

Sammenkomsten finder Sted i Zoologisk Have i Hamburg og forannævnte Forenings Formand, Kollega Scheffel o. fl. a. vil tale.

Der vil finde en stor Koncert Sted, og Mødet indledes med Sang og afsluttes med et Kæmpefyrværkeri og stort Festbal.

Der er arrangeret Rundfarter m. m. Søndag den 22. ds., Kl. 8 og Kl. 10, om Mandagen Udflugt til Cuxhaven og for de Kolleger, der bliver i Hamburg Tirsdag d. 24. ds., tillige en Tur til Helgoland.

Nærmere Underretning kan faas ved Henvendelse til Foreningens Kontor.

»ASPIRANTEN«

Da der fra flere Kolleger er udtalt Ønsket om, at Medlemmer af ovennævnte Forening, der stiftedes i Aarhus Centralværksted 1910, samles med Damer i Aar for at minde 20 Aars Dagen for Stiftelsen, anmodes de Kammerater, der kunne ønske at deltage, om at meddele dette til undertegnede inden den 20. Juni d. A.

Sammenkomsten, der tænkes afholdt i Fredericia i Midten af Juli Maaned d. A., vil forme sig som en Udflugt med Fællesspisning og en Svingom eller lign., kalkuleres til ca. 5 Kr. pr. Deltager. Nærmere Program vil senere blive tilstillet eventuelle Deltagere.

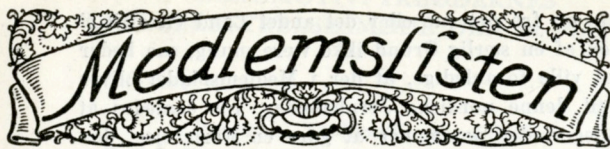
Struer, i Maj 1930.

K. Nørgaard,
Lokomotivfører,
Søndergade 28.

TAK

For al den venlige Opmærksomhed, der vistes mig i Anledning af mit Jubilæum, bringer jeg herved min hjerteligste Tak.

Johs. Hansen.

Overført fra D. S. & M. F. til D. L. F.:

1. Maj 1930: Lokfb. A. P. C. Christensen, Nyborg.
1. Maj 1930: Lokfb. O. Jørgensen, Korsør.

Forflyttelse:

Motorfører K. A. Schmidt, Esbjerg, under 30.—5.—30 til Struer.

GRAVMONUMENTER

Thorvald Hansen — V. Fællevej
(Ved Vester Fængsel) Tlf. Vester 8879

FILIAL: Vigerslevallé ved Indgangen til Terrassen

Brug
DANMARKS
Kaffetilsætning
SUNDHEDSKONTROLLERET
GULDMEDEILLE

Istedgades Legetøjshus
(A. M. Thuneby) Istedgade 66
Specialitet: Dukker og Dukke-
reparat. Stort Udvalg i Legetøj.
Billige Priser.

Tandlæge
FRK. SØRENSEN
Konsultation: 10—7.
Istedgade 69.
Telf. Vester 905 x.

Laane- og Sparekassen
for Embeds- og Bestillingsmænd
Konfor: Frederiksholms Kanal 16. Kbhvn. K. Postgiro 4800.

Aabent 10—3. Lørdag 10—2.

Opmærksomheden henledes paa vor særlige **Spareafdeling**, i hvilken Tjenestemænd og disses Enker og Børn kan indskyde større eller mindre Beløb paa 3 Maaneders Opsigelse med for Tiden

5 pCt. i aarlig Rente.

VILHELM LANGES
FORLANG
Cigarer og Cigarillos
Tobakker og Skraa
Leverandør til Lokomotivmændenes Feriehjem.

Camillus Nyrops Etabl.
Nyrop og Maag A/S.
Købmagergade 43. - København K.
Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler
i stort Udvalg.
Specialitet:
Bandager til vanskelige Tilfælde.

Øjet faar Hvile
i „Brillen“ fra Thiele
i 112 Aar „Briller“ Købmagergade 3

Sammenlign vore Priser og Til-
pasning med andres og døm
selv. — Lev. til Sygekassen.

TANDLÆGE
S. A. MARTENSEN
Tage Hansens Eft.
Konsultation: 10—3 og 6—7
Lørdag 10—2:
Telf. Vester 3330.
Enghave Plads

Ny Ravnsborg
V. Fællevej 82 - Tlf. 10718
anbefaler sine

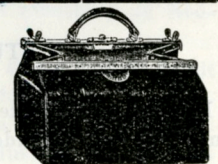
Selskabs- og Foreningslokaler

Urmager ved Statsbanerne
L. Beyer Holgersen & Søn
C. Weistrups Eftf.)
Colbjørnsensgade 17 — Kbhvn. V.
Grundlagt 1856. — Telf. Vest. 2637.

NOMA
BARBERSÆBE

Mild og behagelig
— for Huden. —

Giver tæt og hold-
— bart Skum. —

Lædervare - Forretningen
Sdr. Boulevard 44—46
Tlf. Vester 1494 v
anbefales.

Rejsekufferter, Citytasker, Porte-
monnæer, Skoletasker, Tegnebøger
m. m.
i stort Udvalg.
Reparationer udføres.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 5. Juni.

REDAKTION: Vesterbrogade 98 A, 2. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Ny Vestergade 7, 3. Sal, København K.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.

Frederiksberg Bogtrykkeri, Howitzvej 49.